

Sygn. akt II S 8/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Polański (spr.)

Sędziowie: SSA Krzysztof Marcinkowski

SSO Sławomir Noga(del.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Palonek

po rozpoznaniu skargi

P. B.

na przewlekłość postępowań toczących się przed Sądem Apelacyjnym w R., Sądem Okręgowym w K.w sprawie II Kz 89/10 oraz Sądem Rejonowym w J.w sprawie II Kp 844/09

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r. Nr 179, poz. 1843, zm. Dz. U. z 2009 r. Nr 61, poz. 498)

postanawia

pozostawić skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W skardze z dnia 9 grudnia 2011 r. oskarżony P. B.wniósł m.in. o zasądzenie na jego rzecz kwoty 20.000 zł w związku z przewlekłością postępowań prowadzonych przed Sądem Najwyższym, Sądem Apelacyjnym w R., Sądem Okręgowym w K., Sądem Okręgowym w N., Sądem Rejonowym (...), Sądem Rejonowym w J., Sądem Rejonowym w G., Sądem Rejonowym w B.oraz Prokuraturą Okręgową w J.oraz Prokuraturą Rejonową (...), a nadto zobowiązanie skarżonych sądów do wykonania swoich obowiązków, w tym przysłania mu odpisów postanowień i innych pism procesowych oraz rozpatrzenie jego wniosków.

W uzasadnieniu wniosku P. B.wskazał na czym polega, w jego ocenie, przewlekłość postępowań prowadzonych przed poszczególnymi Sądami, przy czym w uzasadnieniu brak jest wyjaśnień odnośnie przewlekłości postępowań prowadzonych przez wyżej wymienionych prokuratorów oraz przez Sąd Rejonowy w G..

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2011 r. sygn. II S 3/11 Sąd Okręgowy w T.stwierdził swoją niewłaściwość do rozpoznania powyższej skargi i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Najwyższemu, Sądom Apelacyjnym w K.i R.oraz Sądom Okręgowym w K.i K..

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy w K.sygn. II Sk 1/11 stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał skargę P. B.na przewlekłość postępowań przed Sądem Apelacyjnym w R., Sądem Okręgowym w K.w sprawie II Kz 89/10 oraz Sądem Rejonowym w J.w sprawie II Kp 844/09 do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w R., jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2013 r. sygn. akt II S 1/13 Sąd Apelacyjny w R. stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał skargę P. B. na przewlekłość postępowań przed Sądem apelacyjnym w R., Sądem Okręgowym w K. II Kz 89/10 oraz Sądem Rejonowym w J. II Kp 844/09 do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w K., jako rzeczowo właściwemu. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny w R. wskazał, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania incydentalnego prowadzonego w toku postępowania co do istoty sprawy. Dodał, że na ustalenie właściwości sądu do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania nie mają wpływu postępowania incydentalne przed sądami wyższych instancji lub Sądem Najwyższym, choćby nawet skarga na przewlekłość została wniesiona w toku jednego z tych postępowań. Z tych powodów bez znaczenia pozostają postępowania incydentalne toczące się przed Sądem Okręgowym w K. i Sądem Najwyższym. W związku z tym, że skarga dotyczy postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w B. i Sądem Okręgowym w T., które to sądy orzekały co do istoty sprawy, sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w K..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W sprawach II S 33/11 i II S 34/11, zakończonych prawomocnymi postanowieniami z dnia 25 stycznia 2012 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie odniósł się już do skargi wnioskodawcy w zakresie postępowań toczących się przed Sądem Okręgowym w T. i Sądem Rejonowym w B. oraz Sądem Okręgowym w N. i Sądem Rejonowym w G. (por. akta II S 33/11 k. 25-31 oraz akta II S 34/11 k. 12-17).

Skarga, która została obecnie przekazana tutejszemu Sądowi do rozpoznania, jest fizycznie tą samą skargą, którą rozpatrywano uprzednio, a która trafiła z powrotem do Sądu Apelacyjnego w Krakowie na skutek szeregu decyzji procesowych innych sądów, aczkolwiek w zakresie dotyczącym innych postępowań incydentalnych.

Bez wdawania się w zbędną polemikę ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w R. co do sądu właściwego do procedowania w niniejszej sprawie (możliwą z uwagi na to, że – w istocie – brak jest prawnego uregulowania kwestii właściwości sądu, który miałby stwierdzać niedopuszczalność takiego procedowania, skoro ustawa wskazuje tylko sąd właściwy do rozpoznania sprawy), stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie zachowują pełną aktualność poglądy wyrażone już przez tutejszy Sąd Apelacyjny w powołanych wyżej postanowieniach z dnia 25 stycznia 2012 r., tj. że odrębne skarżenie przewlekłości powstałej rzekomo w postępowaniach wpadkowych nie ma podstawy prawnej, zaś opieszałe prowadzenie tych postępowań może być brane pod uwagę tylko, o ile opieszałość ta doprowadziła do przewlekłości zasadniczego postępowania.

Skarżący w swej skardze nie wskazuje jednak na istnienie zależności pomiędzy szybkością rozpoznania jego sprawy karnej a faktem rzekomej przewlekłości postępowań incydentalnych, zaś Sąd Apelacyjny nie ma podstaw do orzekania poza zakresem skargi, skoro skarżący nie postawił zarzutu przewlekłości głównego postępowania karnego.

Dodać nadto należy, że to zasadnicze postępowanie karne, w ramach którego toczyły się wskazane wyżej postępowania incydentalne, zostało zakończone prawomocnie, gdyż Sąd Okręgowy w T. wyrokiem z dnia 7 września 2012 r. sygn. akt II Ka 216/12 utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 10 lutego 2012 r. sygn. akt II K 163/11 (k. 1290 akt teźże sprawy).

W takiej sytuacji skargę należało pozostawić bez rozpoznania.